

Bilag

Nogle spørgsmål fra udvalget til kirkeministeren og ministerens besvarelser.

Spørgsmål 1:

Kan ministeren nærmere redegøre for, hvilke personer der kan komme i betragtning som værende i besiddelse af „tilsvarende kundskaber“, jfr. lovforslagets § 1, stk. 1?

Svar:

Det er ikke muligt på forhånd at fastlægge, hvilke personer der kan siges at være i besiddelse af „tilsvarende kundskaber“. Det vil formodentlig blive en meget varieret kreds af mennesker. Det er tanken, at henvendelser fra personer, som ønsker at forberede sig til den i § 1, stk. 2, omhandlede eksamen fra et seminarium, skal forelægges et udvalg, som på grundlag af indhentede oplysninger — eventuelt suppleret med personlig samtale — i hvert enkelt tilfælde må foretage en konkret vurdering af, om vedkommendes kundskabsniveau svarer til det i loven forudsatte, og derefter foretage indstilling til ministeriet.

Spørgsmål 2:

Hvilke krav vil der blive stillet ved den i § 1, stk. 2, omhandlede prøve?

Svar:

Det i betænkning nr. 562/1970 indeholdte forslag til pensumkrav har siden betænkningens afgivelse været genstand for indgående drøftelser, hvorunder det — bl. a. fra præsteforeningens side — særligt er fremført, at der bør stilles krav om et vist elementært kendskab til græsk. Den mere detaljerede fastlæggelse af prøvens pensum er for tiden under overvejelse, og kravene er således endnu ikke endeligt fastlagt. Men det

er tanken, at i hvert fald de letteste tekster i det nye testamente skal kunne læses på grundsproget.

Spørgsmål 3:

Vil ministeren give en redegørelse for en præsts arbejdsfunktioner?

I denne forbindelse ønskes oplyst, hvilke af præsternes funktioner der eventuelt mere hensigtsmæssigt kunne udføres af f. eks. psykologer, socialrådgivere, familievejledere og kommunekontorer.

Svar:

Det påhviler en præst at afholde gudstjenester og udføre kirkelige handlinger (dåb, konfirmation, vielser, begravelser m. m.). Han underviser konfirmander, foretager mægling i forbindelse med separation og skilsmisse, fører kirkebøger og foretager i denne forbindelse indberetninger til de forskellige instanser. Herudover må en præst altid stå til rådighed for sjælesorg for medlemmer af hans menighed, når disse opsøger ham for at få hjælp. Som led i deres virksomhed som sjælesørgere foretager præsterne — eller vel de fleste af dem — husbesøg og besøg på hospitaler og alderdomshjem m.v.

Som regel deltager præsterne i det vidt forgrenede frivillige arbejde, der udøves i menighederne for børn, unge og ældre. Præstens virksomhed som sjælesørg er så væsensforskelligt fra den bistand, der ydes af specialuddannede psykologer, socialrådgivere og familievejledere m.fl., at der næppe kan blive tale om, at disse sidste skulle kunne overtage nogen del af præstens virksomhed.

Derimod er det muligt, at præsternes arbejde med kirkebogsføring med tiden vil